

PAI LIN

อแป๋อ

คุณไสยเขมร

ตามภั-เหม

ตำนานเล่าขานไสยศาสตร์มนต์ดำ
เครื่องรางของขลังที่มีมาแต่โบราณกาล เสริมเมตตามหาเสน่ห์ ทำมาค้าขึ้น

อโปอ

คุณไสยเขมร

ตามภั-เหม

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
ดามัง-เหม.

อีแป๋คุณไสยเขมร.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, 2556.

112 หน้า.

1. เรื่องสั้น. I. ชื่อเรื่อง.

895.91301

ISBN 978-616-15-1436-5

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ
ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
ที่ปรึกษากฎหมาย
ผู้จัดการสำนักพิมพ์
บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการต้นฉบับ
กองบรรณาธิการ
พิสูจน์อักษร
ออกแบบปก
ศิลปกรรม
พิมพ์

พล.อ.วิชา ศิริธรรม
ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์
อนันต์ แย้มเกษร น.บ., นม., นศ.ม.
สมบัติ สุทธิจิตร
วังไพร สีสังข์
ดัสดมภ์ อินทศิริลา
สุรวิรัตน์ เข็นหลวง สุพรรณษา อินวงศ์ ศิริพร พงศ์สันต์วิภา
วัลลิญา บางมด จิตรตรา ศรีความ
วิชัย ตระกูลพัฒนกร
Raidergang@hotmail.com
บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

81 ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 1919 โทรสาร 0 2540 1818

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 978-616-15-1436-5

9 786161 514365

ราคา 109 บาท

คำนำสำนักพิมพ์

อีเปอ หรือแม่เปอเป็นเครื่องรางของขลังเขมรที่มีประวัติอันยาวนาน รูปร่างลักษณะของอีเปอนั้นเป็นหญิงเปลือยกายนั่งในอิริยาบถเปิดเผยให้เห็นของลับ แม้จะมีลักษณะไม่น่าดูนัก ก็อย่ามองว่าเป็นลามกอนาจารไป หากแต่เป็นศิลปะรูปแบบหนึ่ง จึงถือเป็นเรื่องปกติของการสร้างเครื่องรางของขลัง ซึ่งวัตถุที่ใช้ในการสร้างมีทั้งแกะจากหิน ไม้ หรือหล่อด้วยโลหะ วัตถุประสงค์ของการสร้างอีเปอนี้ก็เพื่อใช้เป็นเมตตามหาเสน่ห์ ให้เกิดแก่ตัวผู้ใช้นั่นเอง

กล่าวกันว่าอีเปอเป็นของขลังชั้นต่ำ ไม่มีพุทธคุณ ไม่เกี่ยวข้องกับพระพุทธรศาสนาแต่อย่างใด เป็นเพียงคุณไสยเขมรเท่านั้น จึงไม่ได้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายเหมือนกับเครื่องรางของขลังอื่นๆ เพราะเป็นที่รู้จักกันบางกลุ่มคนที่มีความเชื่อเรื่องการสร้างเสน่ห์ดึงดูดเพศตรงข้าม เมตตามหานิยม และส่งเสริมด้านการค้าขาย

“อีเปอคุณไสยเขมร” รวบรวมเรื่องราวผ่านคำบอกเล่าจากประสบการณ์ที่ได้สร้างความประหลาดใจให้กับผู้มีไว้ในครอบครอง ซึ่งผู้เขียนได้เรียบเรียงไว้ในหนังสือเล่มนี้ได้ที่น่าสนใจ ผู้อ่านจะได้รู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องรางของขลังประเภทนี้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน แล้วจะพบว่าอีเปอมีอิทธิพลต่อผู้มีไว้ในครอบครอง และคนใกล้ชิดได้อย่างไร

ปรารณชาติ
บรรณาธิการ

คำนำ

อีเปื้อเป็นของคุณไสยประเภทไสยดำของเขมร และเจ้าตำรับดั้งเดิมที่แท้จริงนั้นเป็นของลัทธิพราหมณ์หรือศาสนาพราหมณ์ ที่มีต้นกำเนิดที่ประเทศอินเดีย ดินแดนอารยธรรมหลากหลายลัทธิและหลายศาสนา และพุทธศาสนาก็มีต้นกำเนิดมาจากประเทศอินเดีย หรืออีกชื่อหนึ่งชมพูทวีป

และเชื่อว่าอีเปื้อคงจะเข้ามาในดินแดนสุวรรณภูมิ เมื่อครั้งที่เขมรเรืองอำนาจ สมัยเจ้าพระผู้ครองนครยุคนั้น น่าจะเป็นยุคของพระวรมัน แต่ไม่ทราบพระองค์ใดของเขมร

อีเปื้อเป็นไสยดำเขมรและยังเป็นของดำ สมัยก่อนที่เป็นนิยมสำหรับผู้หญิงหากิน จะพกอีเปื้อติดตัว ซึ่งมีกรรมวิธีของผู้หญิงหากินนี้พก อาทิ ใส่ไว้ในกระเป๋ากางเกงบ้าง ห้อยไว้ที่เอวต่ำกว่าสะดือบ้าง โดยจะเอาอีเปื้อไว้ด้านหลังของลับตบบ้าง เป็นต้น

รายละเอียดต่างๆ นั้น ผู้เขียนได้มาจากกูรูผู้รู้ ทั้งอาจารย์คนไทยและอาจารย์เขมร ย่อมจะมีความคิดและความเห็นต่างกันไป

ตามภ-เหม

สารบัญ

ตรรกะอาร์มภท.....	6
ของแท้ล่องหนหายได้.....	14
มหานิยมลูกค้าอุดหนุน.....	20
เจอของดี.....	28
ปลุกเสกอาคมเพิ่มเติม.....	35
เซ็ดอีเป๋อที่ของลับ.....	39
พกอีเป๋อเรียกแขกได้เยอะ.....	43
ของต่ำมีคุณค่า.....	51
อีเป๋อจากเขมร.....	58
มีอีเป๋อ-มีแขก-มีเงิน.....	63
พกอีเป๋อมาด้วยเหรอ.....	69
พิชอีเป๋อ.....	75
อย่างนี้มันต้องแขวน.....	83
หนีเสือปะจระเข้.....	89
มีเงินเพราะอีเป๋อ.....	95
โดนขโมยอีเป๋อ.....	102
ตรรกะปฐมภูมิ.....	111

**อีเปอมีรูปลักษณะอย่างไรและหรือมีจริงหรือไม่ มีต้นกำเนิด
ดั้งเดิมจากที่ใดและมีสรรพคุณด้านใดบ้าง พร้อมทั้งเผยแพร่เข้ามาใน
ดินแดนแห่งนี้ได้อย่างไรเมื่อไหร่?**

เป็นปริศนาที่ซ่อนอยู่ในตัวของคำถามดังกล่าว ด้วยไสยศาสตร์
มีมาแต่เนิ่นนานโบราณกาลก่อนที่จะมีศาสนาพุทธกำเนิดด้วยซ้ำไป และ
เชื่อว่าไสยศาสตร์น่าจะมีอยู่ทั่วไปทุกประเทศ ไม่ว่าประเทศนั้นๆ จะเป็น
ประเทศที่พัฒนาแล้ว หรือประเทศที่กำลังพัฒนา หรือประเทศที่ด้อยพัฒนา
ได้มีประชาชนส่วนหนึ่งจะมากหรือน้อยไม่อาจคาดการณ์ได้ แต่เชื่อว่าจะ
ต้องมีประชากรจำนวนไม่น้อยที่เชื่อกับไสยศาสตร์ ดังจะเห็นได้ว่าแต่ละ
ประเทศจะมีพอมดหมอผีแสดงตนเป็นผู้ที่มีวิชาอาคมและเรื่องเวทย์กันมาก
ด้วยไสยศาสตร์มนต์ดำและมนต์ขาว จากที่เห็นกันโจ่งแจ้งจะมีอยู่ตาม
ทวีปเอเชีย แอฟริกาและอเมริกากลาง เป็นต้น

ทั้งอดีตและปัจจุบันได้มีพอมดหมอผี อวดอ้างตนเป็นผู้วิเศษ
เรื่องอาคม ประกอบพิธีกรรมทางไสยศาสตร์ ท่ามกลางฝูงชนของแต่ละเผ่า
ซึ่งจะมีความเชื่อไม่เหมือนกัน ตามที่ได้สืบทอดกันมาจากบรรพชน

สำหรับชนชาวไทยนั้นพื้นเพดั้งเดิมนั้น มีทั้งนับถือภูตผีปีศาจและมี
ปู่ย่าตาและยาย และมีนับถือพุทธศาสนากับศาสนาอื่น เป็นต้น แต่ละลัทธิ
ความเชื่อ หรือแต่ละศาสนานั้นผู้ที่ป็นองค์ศาสดาจะสอนให้สาวกของตน
ทำความดีเชื่อในคำสอนของพระเจ้าหรือเจ้าแห่งศาสดา อย่างพุทธศาสนา
มีพุทธองค์เป็นเจ้าแห่งศาสดาที่เป็นก่อกำเนิดขึ้นมา ท่ามกลางลัทธิและ
ศาสนาอื่นอีกมากมาย ทั้งที่มีมาก่อนและหลังพุทธศาสนาจะกำเนิด

จากเมื่อที่จะกำเนิดพุทธศาสนานั้น มีไสยศาสตร์เวทมนตร์อาคม
มาก่อนตามลัทธิและศาสนาต่างๆ ปรากฏครั้งมีพุทธศาสนาไสยศาสตร์
และอาคมได้เข้ามามีบทบาทสายสัมพันธ์แน่นแฟ้นกัน เสมือนประหนึ่งว่า
ไสยศาสตร์และอาคมกับพุทธศาสนา ก่อกำเนิดขึ้นมาพร้อมๆ กัน จากนั้น
ทั้งพุทธศาสนาและไสยศาสตร์กับอาคมค่อยๆ ซับ แพร่กระจายขยายไป
ตามประเทศต่างๆ รวมทั้งดินแดนแห่งสุวรรณภูมิ จากกัมพูชา (เขมร) ได้
เผยแพร่เข้าสู่แดนสุวรรณภูมิ

และ**ไฉ่จ้ง**และ**อีเป๋อ**เป็นไสยศาสตร์อีกแขนง ได้ถูกนำมาในกัมพูชา
และสุวรรณภูมิ (สยามประเทศ) เชื่อว่าโดยชาติแรกที่เป็นต้นกำเนิดไฉ่จ้งกับ
อีเป๋อน่าจะเป็นกัมพูชา (เขมรเมื่ออดีต) ด้วยไฉ่จ้งหรืออีเป๋อมีรูปลักษณะ
หน้าตาและท่วงท่าอริยาบถของไฉ่จ้งหรืออีเป๋อ สีนํ้าคอนข้างจะดุดันและ
หัวก้าวร้าว หากเป็นอีเป๋อจะเป็นผู้หญิงเปลือยกายล่อนจ้อน ท่วงทำนองท่า
นั่งแต่ละท่าจะเผยของลับอวัยวะเพศให้เห็นโดยเด่นชัด น่าเชื่อโดยสุจริตใจ
ของผู้เขียนว่า คงจะเป็นความต้องการของผู้สร้างอยากจะให้อีเป๋อเป็น
เครื่องรางสำหรับผู้หญิงโดยเฉพาะ ทำการปลุกเสกอาคมลงอักขระ
เพื่อให้มีสรรพคุณกับเพศตรงข้ามและอื่นๆ เป็นต้น

การสร้างอีเป๋อของผู้เรืองอาคมคนเขมรสมัยก่อน จะหล่อด้วย

นวลโลหะเป็นทองเหลืองหรือทองสัมฤทธิ์ ส่วนวิธีการหล่ออีเป็อกจะเหมือน การหล่อพระเครื่องหรือเครื่องรางของขลังบางประเภท ด้วยการนำเอา ดินเหนียวตามท้องถิ่นมาผสมกับของบางอย่าง เพื่อให้มีความคงทนต่อ ความร้อน โดยจะขึ้นรูปตามที่ต้องการ อย่างอีเป็อกก็จะขึ้นรูปเป็นรูปผู้หญิง เปลือยกายนั่งในท่าหลายแบบ หรือทำยืนต่างๆ โดยจะเน้นการโชว์ให้เห็นของลับของผู้หญิงโดยเฉพาะ เรื่องความสวยงามและท่วงท่าต่างๆ ของอีเป็อกไม่ต้องคำนึง จึงปรากฏว่าอีเป็อกจะมีรูปลักษณะไม่น่าดูน่าชม แต่อย่างใด ไม่เหมาะที่จะทำให้ผู้หญิงนำไปบูชาใดๆ เลย

เมื่อขึ้นรูปทำเข้าหลอมตามต้องการเรียบร้อยแล้ว ขั้นต่อไป จะต้องนำเอานวลโลหะที่เป็นทองเหลืองหรือทองสัมฤทธิ์ที่ได้มาทำให้ หลอมละลายด้วยความร้อนสูง ซึ่งเป็นกรรมวิธีดั้งเดิมจากภูมิปัญญาของ คนสมัยก่อน จากนั้นนำเอานวลโลหะที่หลอมจนละลายค่อยๆ บรรจุ เเทลงในเข้าหลอมดังกล่าวจนเต็มเข้าหลอมนั้นๆ จากนั้นปล่อยให้เข้าหลอม เย็นอาจใช้เวลาานพอสมควรกว่าเข้าหลอมจะเย็นตัวลง ด้วยข้างในเป็น จำพวกทองเหลืองหรือทองสัมฤทธิ์ที่เป็นวัตถุเก็บความร้อนได้ดี ฉะนั้นจึง ต้องใช้เวลาานกว่าความร้อนของวัตถุดังกล่าวจะเย็นตัวลง

แต่ความเสี่ยงในการหลอมวัตถุจำพวกทองเหลืองหรือทองสัมฤทธิ์ นั้นพอมีบ้าง จะเห็นได้ว่าในการหลอมทุกครั้งจะเกิดแรงอาถรรพณ์ทำให้ เข้าหลอมแตกมีรอยแยกปรากฏ ถ้าจะมองเป็นวิทยาศาสตร์เกิดจาก แรงดันของความร้อนจากวัตถุดันออกมากตามแรงโน้มถ่วงของโลก เมื่อ เกิดพลังด้านแรงๆ เมื่อไม่มีทางออกจึงดันเข้าหลอมเต็มอัตรา จึงเป็นเหตุ ให้อเข้าหลอมแตก

อีกปฐมเหตุหากจะมองทางไสยศาสตร์ เป็นอีกมุมมองตาม

ความเชื่อของเราชาวพุทธ เมื่อเข้าหลอมปริแตก ผู้คนจะทักทักเกิดจาก อาเพศอาถรรพณ์หรือเกิดจากปาฏิหาริย์ จึงทำให้เข้าหลอมปริแตกเป็นที่ สือฮาของชาวบ้านและผู้ประกอบพิธีกรรม โดยภาพรวมไม่ว่าจะเกิดจาก อะไรจุดมุ่งหมายของผู้สร้างวัตถุนั้นๆ เพื่อต้องการให้วัตถุนั้นๆ สร้างขึ้นมาได้ ให้ผู้ที่เลื่อมใสนำไปบูชา ถือว่าเป็นอีกความสำเร็จของผู้สร้างด้วย

เมื่อเข้าหลอมที่หล่อวัตถุนั้นหล่อด้วยทองเหลืองหรือทองสัมฤทธิ์ เย็นตัวลง ก็จะใช้ค้อนค่อยๆ ทบเข้าหลอมให้แตกจนเห็นวัตถุดังกล่าว แต่ละเข้าหลอมนั้นจะมีความโดดเด่นสวยงามไม่เหมือนกัน บางเข้าหลอม ก็ดูดี บางเข้าหลอมจะมีส่วนเกินของเศษวัตถุนั้นๆ ทองเหลืองหรือทองสัมฤทธิ์ ด้วยการหล่อสมัยนั้นด้วยแรงงานของคน เรื่องสวยงามไม่ต้องพูดถึง ดู แล้วอาจจะไม่สวยไม่งาม แต่เรื่องความศักดิ์สิทธิ์และความขลังนั้นเป็นเลิศ ในปฐพี

ซึ่งความละเอียดเรียบง่ายและความสวยงามของวัตถุนั้นที่เพิ่งจะเอา ออกจากเข้าหลอมไม่ต้องพูดถึง จะไม่มีความสวยงามแต่อย่างใด จะมีปุ่มและเศษของทองเหลืองหรือทองสัมฤทธิ์ปรากฏตามตัวของวัตถุนั้นๆ หากจะปล่อยให้คงสภาพอย่างนี้คงจะไม่สวยและงาม แล้วใครเขาจะมา ขอเช่าวัตถุดังกล่าวนี้นี้ไปบูชา

ดังนั้นจึงต้องนำเอาวัตถุนั้นๆ ไปตกแต่งให้สวยงาม ด้วยการ ใช้ ตะไบค่อยๆ ตะไบส่วนเกินที่เป็นเศษหรือเป็นปุ่มของทองเหลืองหรือทอง สัมฤทธิ์ที่ติดอยู่ตามตัวของวัตถุนั้นๆ ออก การตะไบด้วยมืออาจจะไม่ หมดครบถ้วนเหมือนการเจียรด้วยเครื่องไฟฟ้า แต่สมัยก่อนถือว่าตะไบ ด้วยมือเป็นงานฝีมือของคนยุคนั้นดีที่สุด เพราะไม่มีเครื่องมือไฟฟ้าที่ ทันสมัยเหมือนทุกวันนี้